

Niszczanie przedmiotów

© Ian Dunbar

Gryzienie jest czynnością, dzięki której twój pies ma zdrowe zęby, szczęki i dziąsła. Szczególnie szczenięta odczuwają potrzebę przeżuwania, ponieważ żąbkowaniu towarzyszy często świąd oraz stan zapalny dziąseł. Dorosłe psy natomiast, gryzą, aby poczuć ulgę w stanach napięcia lub dla urozmaicenia, kiedy się nudzą. Szczęki psa są narzędziem, za pomocą którego przenosi on przedmioty i bada otoczenie. Krótko mówiąc podejście psa do wszystkich otaczających go przedmiotów można sprowadzić do pytania: „Czy mogę to pogryźć?”

GRYZIENIE TO CZYNNOŚĆ NORMALNA, NATURALNA I KONIECZNA.

Psy zwykle śpią w nocy i w środku dnia. Natomiast rano i późnym popołudniem jedną z najważniejszych form rozrywki jest żucie. Przecież zostawiony sam w domu, pies nie ma zbyt wielu możliwości działania. Nie czyta książek, nie dzwoni do znajomych i nie ogląda seriali! Tak naprawdę większość przypadków szalu niszczenia przedmiotów wynika z faktu, że pies poszukuje jakiejś terapii zastępczej na tę część dnia, kiedy jest sam w domu.

Gryzienie jest całkowicie normalną, naturalną i niezbędną formą psich zachowań. Zapobieganie gryzieniu i sposób postępowania z psem, który gryzie i niszczy przedmioty sprowadza się do szkolenia i sporządzenia odpowiedniego planu postępowania. Musimy nauczyć psa żeby nie gryzł nieprzeznaczonych do tego przedmiotów i przekierować jego naturalną potrzebę żucia na odpowiednie, przeznaczone do tego, sprężyste zabawki.

ZAPOBIEGANIE ZNISZCZENIOM

Wychodząc z domu musisz zamknąć swojego szczeniaka w jego pokoju, w którym powinien mieć wygodne poślanie, miskę z wodą, toaletę (jeśli ma jeszcze problem z zachowaniem czystości) i nic do gryzienia poza kilkoma gryzakami napełnionymi karmą. Dorosłe psy można zamykać (z gryzakami) w klatce kennelowej. Po powrocie do domu poćwicz z psem, niech przyniesie swoje zabawki i podaj mu wyciągnięte ze środka kawałki suszonej wątróbki. Twój pies będzie chętnie zajmował się gryzakami po twoim porannym wyjściu z domu i będzie miał większą motywację do szukania zabawek przed twoim powrotem z

pracy. Jest to ważny element ćwiczenia, ponieważ większość zniszczeń psy powodują krótko po twoim wyjściu lub tuż przed samym powrotem.

Kiedy jesteś w domu możesz zamykać szczeniaka w jego pokoju (lub w klatce), gdzie powinien mieć kilka gryzaków wypełnionych karmą. Co godzinę (lub w większych odstępach czasu w przypadku dorosłych psów) wypuść pieska żeby się wysikał (patrz ulotka pt. **Trening Czystości**) i jeśli to robi, nagródź go i pobaw się z nim, zanim znów trafi do zamknięcia, gdzie ciągle ma dostęp do napełnionych jedzeniem gryzaków.

Celem zamykania psa jest uniemożliwienie mu gryzienia nieprzeznaczonych do tego przedmiotów w domu i zachęcenie go do gryzienia przeznaczonych do tego celu zabawek.

PRZEKIEROWANIE GRYZIENIA NA ZABAWKI

Plan zamykania szczeniaka opisany powyżej pomaga w wyrabianiu pewnych nawyków. Pies ma się nauczyć gryzienia zabawek, które są do tego celu przeznaczone. Tak naprawdę, w niedługim czasie twój pies stanie się gryzoholikiem. Jeżeli dobrze wykonamy pracę z gryzakami, to nasz pies nie będzie już więcej zajmował się naszymi dywanami, zasłonami, kanapami, ubraniami, nogami od krzesel, dyskami komputerowymi, zabawkami dziecięcymi i przewodami elektrycznymi. Poza tym unikniemy uporczywego szczekania, a pies uspokoi się i już więcej nie będzie znudzony czy przestraszony w trakcie twojej nieobecności.

Musisz popracować nad psem żeby chciał zająć się gryzakami. Za każdym razem, kiedy

się nimi zajmie, pochwal go i podaj nagrodę, np. suszoną wątróbkę. Niech ci się nie wydaje, że twój pies sam się nauczył żuć gryzaki. Musisz mu pokazać, że takie zachowanie bardzo ci się podoba i że jest to jego nowe, właściwe i aprobowane przez ciebie hobby. Wykorzystaj gryzaki do różnych zabaw jak aportowanie, szukanie czy przeciąganie.

Gryzaki powinny być niezniszczalne i takie, aby pies nie mógł ich połknąć. Zjadanie przedmiotów nienadających się do jedzenia jest bardzo niebezpieczne dla zdrowia psa. Z kolei zbyt częste niszczenie gryzaków wymusza zakup nowych i generuje koszty. Jednakże wydatek rzędu 70 dolarów na zabawki wydaje się naprawdę mądrą inwestycją, jeżeli porównamy to do kosztu nowego obicia kanapy.

Zabawki typu *Kong*, *Blscuit Balls*, *Kahuna Footballs* i gryzaki w kształcie kości to najlepsze gryzaki dostępne na rynku. Wykonane są z naturalnych składników, są puste w środku i można je napełniać smakołykami żeby twój pies zajął się wyłącznie nimi a nie żuciem innych przedmiotów. Jeżeli nie chcesz żeby twój pies się obżerał, musisz pamiętać, że do zabawek idzie część jego dziennej racji żywieniowej (chrupki lub surowe jedzenie). Włóż do zabawki typu *Kong* kawałek suszonej wątróbki, uzupełnij zwilżoną suchą karmą i wstaw na noc do zamrażarki. *Voilà*, oto mrożony Kong, który podajemy psu.

Wkrótce, rozmrażające się chrupki zaczynają wypadać z zabawki i zachęcają psa do dalszej zabawy. Inne kawałki karmy wypadają dopiero po jakimś czasie i dzięki temu pies nie traci zainteresowania zabawką przez dłuższy czas. Wątróbka jest najsmaczniejszym kąskiem. Pies ją czuje, pies ją widzi (a może nawet pies z nią rozmawia), ale nie jest mu łatwo ją wydostać. I dlatego pies będzie tak długo gryzł Konga i czerpał z tego przyjemność, aż w końcu zaśnie.

Nie karmimy psa z miski aż do czasu, kiedy nauczy się korzystać z gryzaków. Pies otrzymuje całą porcję jedzenia – suchego, mokrego czy surowego wyłącznie w gryzakach lub z ręki, jako nagrodę za żucie gryzaków. Podawaj smakołyk za każdym razem, kiedy zauważysz, że pies żuje to co powinien.

Więcej informacji na temat psychologii żucia znajdziesz w 3 Rozdziale książki Jean Donaldson, *The Culture Clash* zatytułowanym „Dla nich wszystko jest dobre do przeżucia”. Natomiast więcej informacji na temat treningu z zabawkami do gryzienia przeczytajcie naszą broszurkę zatytułowaną *Chewing i Before You Get Your Puppy*. Do przeprowadzenia takiego treningu potrzebujemy klatki kennelowej, kilka zabawek do gryzienia i kilka kawałków suszonej wątróbki. Wszystko możesz kupić w sklepie z artykułami dla zwierząt, a książki na portalu www.amazon.com

©Ian Dunbar